

РЕШЕНИЕ

№ 3671

гр. София, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1719** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда С. област“ представлявано от юрисконсулт И. срещу решение от 26.01.2022 г., постановено по НАХД № 11936/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93 състав, с което е отменено наказателно постановление № 23-004037/05.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Наведени са доводи за превратно тълкуване на нормите на чл.6 ал.2 т.14 от УПИАГИТ и чл. 16 ал.2 от същия правилник. Оспорва се извода на въззивния съд за некомпетентност на органа. Претендира се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

Ответникът [фирма] чрез адв. П. , изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 23-004037 от 05.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на [фирма] като на основание на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ му е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 61, ал.1 от КТ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 01.06.2021г. инспектори на Д„ИТСО“ извършили проверка по документи по спазване на трудовото законодателство на строителна площадка на строителя [фирма], находяща се в [населено място], [улица]. На обекта работило като кофражист лицето Ю. Ю. Т., който посочил в писмена декларация, че работи към посоченото дружество от един месец, с работно време от 08.00-17.00ч. , при два почивни дни и три почивки дневно. Било установено, че дружеството в качеството му на работодател не е сключило трудов договор с работника Т. преди постъпването му на работа.

Въз основа на тези констатации е съставен АУАН, с който деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 61, ал.1 от КТ. Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че цялата административно-наказателна процедура се е развила пред некомпетентен орган, независимо от приложената Заповед №3-0024/08.01.2019г. Обсъдено е наличието на висящо производство пред АССГ, в което се налице инцидентно произнасяне относно цитираната заповед , с която са възложени екстратериториални правомощия на отделните териториални звена на ИАГИТ.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че съставянето на акта и издаването на обжалваното наказателно постановление са осъществени от некомпетентен орган. По делото е приложено съдебно решение №5447/24.09.2021г. на АССГ по адм.д.№2/2021г. , в което по повод произнасяне относно законосъобразността на Протокол № ПР2019173/18.08.20г.на Дирекция „ИТ

С. област“ е упражнен инцидентен контрол върху оправомощаващата Заповед №0024/08.01.2019г. на ИД на ИА“ГИТ“ и същата е счетена за нищожна, поради противоречие с чл. 16 ал.2 т. 14 от УП.

Към момента на настоящето произнасяне цитираното решение е влязло в сила, след като по жалба на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област е било образувано адм.д.№ 11698/2021 на ВАС, Шесто отделение. В решение №3624/2022г. по същото са коментирани приложените и приети като доказателства Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изп.директор на ИА“ГИТ“, на осн. чл. 6 ал.1 т.14 от Устройствения правилник на ИА“ГИТ“. С тях, на служителите от Д“ИТ“-С. област, е определен териториален обхват на контролна дейност, който включва и конкретно посочени райони на [населено място]. Дружеството- работодател е със седалище в [населено място] и е включен в териториалния обхват на Заповед № 3-0024/08.01.2019 г.

Съгласно изложените мотиви в решението на ВАС „териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Устройствения правилник и не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг орган, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай такова овластяване няма. Разпоредбата на чл.6, ал.2, т.14 от УП повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това е признатата му от подзаконовия нормативен акт възможност да определя материалната им компетентност, което означава, че те могат да издават валидни административни актове само в кръга на материята, която им е предоставена като правомощия. Това обаче не касае пространствените граници, в които те могат да действат редовно, т.е. териториалната им компетентност. Нито в ЗЗБУТ, нито в УП на ИА „ГИТ“ е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. При тази законова регламентация правилен е изводът на Административен съд София-град, че протоколът е нищожен, като издаден от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл.16 ал.2 от Устройствения правилник.“ При тези изводи ВАС е оставил в сила решението на АССГ.

Съгласно чл. 128, ал. 1, т. 1 АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за издаване, изменение, отмяна или обявяване на нищожност на административни актове. Тук се включват и исканията за инцидентно установяване на нищожност на административни актове, които са от значение за решаване на делото. А от значение за решаване на делото е да няма нищожни или материално незаконосъобразни преюдициални административни актове. В случая е отправено искане за преюдициален контрол за установяването на нищожност на Заповед № 3-0024/08.01.2019г., която не е била самостоятелен предмет на съдебен контрол, като съдът не може да се позовава на несъществуващи в правната действителност юридически факти и следва да установи служебно нищожността на акта. По начало за нищожността на актовете на държавните органи се следи служебно при оспорване и

този принцип следва да се спазва и при инцидентния контрол. Ето защо настоящата инстанция намира, че изводите на въззивния съд относно липсата на териториална компетентност на административния орган и правилно.

С оглед на изложеното, АУАН е съставен, съответно наказателното постановление е издадено, от териториално некомпетентни за това органи.

С оглед изхода на делото искането на ответника за разноси би било основателно, ако такива са сторени. Тъй като не са представени доказателства за направени разноси, то съдът не следва да присъжда такива.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, 18 касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.01.2022 г., постановено по НАХД № 11936/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.